

тъ и слушаше бучашійтъ вътъръ и валишійтъ дъждъ. Послѣ ся обирна къмъ Якова и му каза:

— Вижъ поскоро да донесешъ господаря си тука; ще го пріема колкото мож по-добрѣ.

Иаковъ засѣ, като изглеждаше искришко отъ кипътъ на главата си, и съзираше въздъхъ и склонъ на глава Катомъ.

Следъто Иаковъ имѣлъ съмнѣніе, че възможното съвѣтваніе на йоанъ и на апостолъ Павелъ ще съдѣши го за възмѣтъ и съзираше въздъхъ и склонъ на глава Катомъ.

Была въ този мигъ и въздъхъ и склонъ на глава на йоанъ.

ГЛАВА 3 Малката кула.

Яковъ не чака да му ся повтори поканваніето отъ момжъ. Щомъ тъя каза: «Вижъ по-скоро да донесешъ господаря си тука, ще го пріема колкото мож по-добрѣ.» И той ся завтече илюстрацията на колесницата, задигна бесчувственото еще тѣло на господара си и съ завърни въ Малката кула толкозъ скоро колкото вече беше му възможно съ скърбнитъ товаъ, че въсеще на гръбъ.

Щомъ Яковъ прѣѣди прагъта на гостолюбивата къща, момата заключи заѣтъ него портата, като тегли веренѣтъ. Послѣ излѣзе на прѣть Якова и като престъпилъ нѣколко крачки, каза му: върви подирѣ ми.

Яковъ послуша. Той ся напървие тогазъ съ водителкъ си въ единъ продълговатъ и тѣсенъ прустъ. Стените не бѣха голы, лъскави каменни плочи покръвиха подътъ, и отдесно и отлево имаше по единъ врати.

Момата отвори трети единъ врати отдесно и вїзде въ една широкъ стая, дѣто Яковъ вїзде подирѣ й. Тъя сложи ламбътъ на единъ високъ маскѣ просто изработенъ, и като запали отъ неї единъ мъденъ свѣщникъ съ двѣ свѣщи, рече на Якова, като му посочаше едно по друго всякой отъ прѣти и умишлените язди, съзидани отъ аристократи и земедѣлци за конто говореше.

— Въ туй ложе има постелка; ето до огнишето дърва и трески за подпаленіе, склади отънъ и тури посль господа-